



**filarmonica
ploiești**



**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

PROGRAM DE SALĂ 19 02 2026

filarmonicaploiesti.ro



VIRTUAL CONCERT HALL

19 FEBRUARIE '26
ORA 19:00
SALA ION BACIU, STR. ANTON PANN 5

concert simfonic



DIRIJOR:
RADU POSTĂVARU
SOLIST:
HORIA MAXIM PIAN

PROGRAM:
LUDWIG VAN BEETHOVEN CONCERTUL NR. 2 PENTRU PIAN ȘI ORCHESTRĂ, OP 19
ANTONIN DVORĀK SUITA CEHĂ, OP 39
ANTONIN DVORĀK UVERTURA CARNIVAL, OP 92

BILETELE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII** ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO / ENTERTIX.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT **30 LEI**, PENSIONAR **20 LEI**, ELEV/STUDENT **10 LEI**. INFORMAȚII SUPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI LA **+40 344 802 782**.
CONCERTUL VA FI **TRANSMIS LIVE ONLINE** EXCLUSIV PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**. PREȚ BILET VIRTUAL **15 LEI**.

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATEESCU | DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU | DESIGN GRAFIC: IULIAN BLIDARU

Dirijorul **Radu Postăvaru** s-a născut la Iași într-o familie de muzicieni, mama artistă lirică iar tatăl prim-contrabasist al orchestrei simfonice a Filarmonicii „Moldova”. La vârsta de 5 ani dirijează pentru prima dată orchestra simfonică a Filarmonicii „Moldova” din Iași. Un rol deosebit în această perioadă de început o va avea maestrul Ion Baci, dirijorul și directorul filarmonicii ieșene. Urmează o serie de concerte și turnee în toată țara. Ca pianist, susține recitaluri și concertează alături de orchestrele simfonice ale Filarmonicilor din Iași, Botoșani, Ploiești și Satu-Mare. Din 1987 este student al Conservatorului „George Enescu” din Iași, specializarea compoziție muzicală, iar din 1990, la București, urmează secția compoziție-dirijat a Universității Naționale de Muzică. Absolvă Universitatea Națională de Muzică din București având studii de Dirijat și Compoziție Muzicală, realizează un Master în Stilistică Dirijorală, la clasa maestrului Horia Andreescu, având ca temă de disertație „Clasic și modern în simfonia nr. 9 op. 70 în Mi bemol Major de Dmitri Șostakovich”, și este Doctor în Muzică, tema tezei de doctorat fiind „Concepte dirijorale în interpretarea poemelor simfonice din creația compozitorilor Franz Liszt și Richard Strauss”. Printre profesorii săi se numără personalități marcante ale vieții muzicale românești ca Ion Baci, Ovidiu Bălan, Horia Andreescu, Viorel Munteanu, Vasile Spătărelu, Mihail Cosmei, Dan Constantinescu, Nicolae Beloiu, Dan Buciu, Vasile Iliuț, Dinu Ciocan, Petru Andriesei, Mihail Diaconescu. Preocupat de arta dirijorală, urmează cursuri de măiestrie în Germania cu profesorul Olaf Koch de la Academia de Muzică din Berlin. În străinătate dirijează orchestra simfonice de prestigiu, precum cele din Halle (Germania), Grosseto (Italia), Douai (Franța), Teplice, Hradec Králové, Olomouc, (Cehia), Madrid (Spania). Colaborează cu soliști români și străini de renume, ca Marin Cazacu, Gabriel Croitoru, Alexandru Tomescu, Cristina Anghelescu, Ștefan Tarara, Daniel Gojiș, Horia Mihail, Csíky Boldizsar, Josu de Solaun, Antonio di Cristofano, Mee-Hae Ryo, Loris Orlando, Giovanni Lanzini, Christos Galileas, Michelangelo Lentini și mulți alții. Are peste 1500 de concerte realizate în țară și peste hotare, peste 100 de înregistrări profesionale ca dirijor și pianist și mai mult de 200 de emisiuni de radio și televiziune la care a participat. Apare în peste 500 de articole și cronică de specialitate în reviste și ziare importante. Este laureat al unor importante concursuri și festivaluri de dirijat, compoziție și pian în țară și străinătate, unde obține importante premii și distincții: Premiul de compoziție în cadrul Concursului de Creație și Interpretare ediția 1985 din Târgu-Mureș; Diplome de participare în cadrul Festivalului Tinerilor Dirijori de la Bușteni, edițiile 1986, 1987, 1988; Premii de compoziție în cadrul concursului

„Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, edițiile 1988, 1989, cu lucrările: „Trio pentru flaut, oboi și fagot”, „Sonata pentru oboi și pian”; Premiul de compoziție la Concursul FACS ediția 1989 cu Madrigalul „Melancolie”, scris pe versurile lui Lucian Blaga; Premiul de dirijat în cadrul Concursului Internațional de Dirijat „Dinu Niculescu” din Brașov, edițiile 1993, 1994 și premiul „Daisuke Soga” (1994); Finalist al Concursului Internațional de Dirijat de la Douai (Franța) și premiul Clubului „Rotary” din același district (1994); Premiul de compoziție în cadrul Concursului Național de Creație Corală „Ștefan Niculescu”, ediția a III a, 1995; Premiul de dirijat „Jean și Constantin Bobescu” în cadrul Festivalului „Competiția Baghetelor”, organizat de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora” și Filarmonica „Oltenia” din Craiova (1996); Diplomă de Merit oferită de Societatea Română de Radiodifuziune pentru promovarea valorilor radiofoniei românești; Diplomă de Excelență primită la cea de-a 25-a ediție jubiliară a Festivalului „Vacanțe Muzicale” de la Piatra Neamț (1997); Diplomă de Merit oferită de Primăria Ploiești și Filarmonica „Paul Constantinescu” cu prilejul semicentenarului Filarmonicii (2002); Diplomă de onoare oferită de Comunitatea Elenă din România cu prilejul turneului corului „I foni tis Kerynias” în România (2015); Medalia Jubiliară oferită de către Camera de Comerț și Industrie Prahova, cu ocazia aniversării a 150 de ani de la înființare și 25 de ani de existență și activitate modernă (2015). În perioada 1992-1995 ocupă postul de regizor muzical al Studioului de Radiodifuziune din Iași iar în perioada 1995-2002 este cadru universitar al Universității de Arte „George Enescu”. Între anii 1999-2001 este profesor la Conservatorul de Muzică „Salmon” din Casablanca (Maroc), unde susține concerte împreună cu alți profesori și studenți din institut. În anul 2002 ocupă prin concurs postul de dirijor al orchestrei simfonice a Filarmonicii „Paul Constantinescu” din Ploiești, iar între anii 2014-2015 a fost managerul acestei instituții. Din anul 2015 este profesor asociat la specializarea dirijat-orchestră în cadrul Facultății de Compoziție, Muzicologie și Pedagogie Muzicală din cadrul Universității Naționale de Muzică din București.

Horia Maxim, „...un interpret captivant, cu un tușeu superb și o tehnică impecabilă, sobru, dar cu o sensibilitate voit „bine temperată”, cu o inteligență și o claritate în exprimare regăsite în construcția riguroasă și fluentă, având și anvergură și strălucire și poezie...” (Anca Florea – www.onlinegallery.ro)

Considerat a fi unul dintre cei mai buni pianiști ai generației sale, **Horia Maxim** este un muzician a cărui prezență constantă pe scena sălilor de concerte oferă

una dintre cele mai importante referințe despre talentul său artistic. Anvergura staturii sale de interpret este sugerată, nu mai puțin, de complexitatea expresiei muzicale demonstrate de acesta în abordarea unui repertoriu vast și complex, atât ca solist concertist – colaborator, în peste 500 de concerte, al majorității orchestrelor simfonice din România – cât și ca partener al unor importanți interpreți români și străini (ex.: „Maxim Quartet” – grup constituit în anul 2011, „Zona Imaginarium”) în recitaluri camerale susținute pe scene din Germania, Franța, Italia, Austria, Israel, Japonia și, bineînțeles, din țara sa de origine.

Horia Maxim este invitat să participe, frecvent, la festivaluri naționale și internaționale, câteva dintre cele mai importante fiind „Europäische Wochen Festspiele” (Passau, Germania), Festivalul Internațional „George Enescu” (București, România), „Israel Festival” (Ierusalim, Israel), „Nuova Consonanza” (Roma, Italia). Realizările sale cuprind numeroase înregistrări, **Horia Maxim** interpretând, printre altele, un număr semnificativ de creații muzicale în primă audiție. De asemenea, a înregistrat variate lucrări pianistice pentru coloana sonoră a unor filme produse în Franța și Statele Unite ale Americii.

În paralel cu activitatea solistică, **Horia Maxim** desfășoară o activitate pedagogică susținută, în cadrul Universității Naționale de Muzică din București. În această calitate este invitat, deseori, să susțină importante proiecte de educație (cursuri, competiții) românești și internaționale.

Concertul nr. 2 în Si bemol major pentru pian și orchestră, op. 19, a fost compus de **Ludwig van Beethoven** într-o primă versiune în anul 1795. Din același an datează sonatele pentru pian op. 2, o serie de variațiuni, 12 dansuri germane și 12 menuete pentru orchestră, mai multe compoziții vocale și lucrări camerale.

Concertul nr. 2 este alcătuit din trei mișcări:

I. Allegro con brio,

II. Adagio,

III. Rondo (Allegro molto).

Prima parte este construită pe principiile formei de sonată: opoziția a două idei muzicale la a căror expunere și dezvoltare participă, în egală măsură, pianul și orchestra. La prima parte există chiar o cadență foarte expresivă, aparținând compozitorului. Conturul melodiilor folosite de **Beethoven** în **Concertul nr. 2** aparține, ca structură, stilului melodic al exponenților școlii vieneze. Dezvoltarea materialului tematic poartă însă pecetea geniului Beethovenian. Remarcabilă în această privință este Dezvoltarea plină de fantezie a nucleului

ritmic cu care începe tema principală a primului Allegro.

Partea I, Allegro con brio, începe cu obișnuita expunere a orchestrei. Tema principală răsună luminos, plină de elan, într-o alternare de forte și piano la coarde. Pianul solist intră în desfășurarea discursului muzical întocmai ca în unele concerte mozartiene, cu o idee nouă expusă cu naivitate și gingășie în registrul înalt. Tema secundară a primei părți răsună inițial la viorile prime și fagot, fiind imediat preluată de instrumentul solist. Ea are un contur mlădios și o expresie lirică. Secțiunea de mijloc a formei de sonată, Dezvoltarea, începe cu o gingașă melodie și se bazează pe cele două teme principale și pe predominanța motivului ritmic al temei principale. După reluarea materialului tematic, cadența pianului solist face trecerea spre Coda.

Partea a II-a, Adagio, în Mi bemol major, este dominată de o melodie cantabilă, expusă în piano, cu acea caracteristică expresie de duișie beethoveniană, întâi de orchestră și apoi de pianul solist, care-i adaugă înfloritură. Un scurt motiv, dialogat între orchestră și pian, constituie puntea de trecere spre revenirea melodiei principale. Întreaga mișcare este un liric și gingaș dialog între tutti și solo. Ea se încheie cu un recitativ al instrumentului solist.

Finalul, în mișcare **Allegro molto**, este o îmbinare a formei de Rondo cu aceea de Sonată. Tema-refren aduce ecouri de cântec popular vienez. Capul temei-refren cuprinde sugestia onomatopeică a chemării primăvăratice a cucului. Tema-refren este expusă alternativ de pian și orchestră și creează o atmosferă de veselie în spiritul popular vienez. Un viu dialog între cei doi parteneri, pian și orchestră, prilejuiește îmbogățirea materialului tematic cu noi idei muzicale. Tema a doua răsună cu indicația „scherzando”, tot la pianul solist, ca și tema-refren. După o scurtă cadență sunt reluate tema-refren și cupletele. Finalul lasă impresia unui optimism finesc, luminos și antrenant.

După succesul Serenadelor în Mi major și re minor, **Antonin Dvořák** (1841-1904) a intenționat să scrie o altă lucrare cu aceeași structură formală, integrând de data aceasta dansuri populare cehe. Pentru acest obiectiv, totuși, eticheta de „serenadă” nu era pe deplin adecvată, motiv pentru care lucrarea a primit subtitlul „**Cehă**”. Opera a fost finalizată în aprilie și interpretată în premieră la Praga, pe 16 mai 1879, în cadrul unui concert organizat de Asociația Jurnaliștilor Cehi și dirijat de Adolf Čech. Un an mai târziu, pe 29 martie 1880, **Dvořák** însuși a dirijat „**Suita Cehă**” la Praga, într-un concert caritabil pentru strângerea fondurilor necesare construcției Teatrului Național.

Lucrarea este alcătuită din cinci părți, dintre care trei sunt dansuri tradiționale cehe, iar două descriu peisajul rural boem, care a inspirat o mare parte din muzica lui **Dvořák**.

Prima parte – Preludium – trece cu jovialitate o temă de la un instrument la altul, servind ca o introducere lirică pentru întreaga lucrare. Acompaniamentul oscilează textura sonoră și include o figură ostinato la vocile grave. Linia melodică de la vocile acute curge lin deasupra acompaniamentului, încetinind și dilatându-se spre finalul mișcării.

Partea a doua – Polka – este un dans în măsură binară, cu un model ritmic caracteristic plin de farmec. Mișcarea începe în re minor și are o natură aproape solemnă sau melancolică. Secțiunea B trece în Fa major, devenind mai variată ritmic și mai expresivă. Mișcarea revine la secțiunea A și se încheie, din nou, într-o notă melancolică.

A treia parte poartă numele unui dans tradițional ceh: **Sousedská**, asemănător unui menuet sau vals. Este un dans semi-lent în măsură ternară, cu un caracter liniștitor, legănat, fiind de obicei dansat în perechi. Tema principală a mișcării este imitată colorat de mai multe voci pe tot parcursul piesei.

Romanza este o nocturnă minunată de lirică. Melodia amplă este auzită mai întâi la flaut, fiind apoi extinsă cromatic de timbrul bogat al cornului englez. Natura lirică a melodiei oferă un contrast senin față de acompaniamentul din vocile grave.

Partea finală este intitulată **Furiant**. Judecând doar după titlu, s-ar putea presupune că mișcarea trebuie cântată cu multă furie și forță. În realitate, furiantul este un dans ceh rapid și înflăcărat în măsură ternară, care schimbă frecvent locul accentelor (al timpilor accentuați). După câteva expuneri energice ale temeii principale, caracterul se schimbă spre un dans mai suav și mai elegant. Tonul mișcării alternează de câteva ori între tema principală vulcanică și a doua temă, mai grațioasă. Această parte reprezintă un final strălucitor și expresiv pentru întreaga lucrare.

Fiu al unui hangiu dintr-un sat apropiat de Praga, **Antonin Dvořák** (1841-1904) a devenit un simbol al patriei sale, el promovând la nivel global muzica cehă. Alături de Smetana, a contribuit în mare măsură, prin creația sa, la „renașterea” politică și socială a poporului oprimat de habsburgi. Pianului, orgii și primelor noțiuni de teorie muzicală, învățate de la un dascăl de țară, **Dvořák** le-a adăugat cunoștințele însușite la Școala de organiști din Praga. Spre a putea învăța cât mai multe și pentru un timp cât mai îndelungat, el se întreținea,

în tinerețe, cântând la vioară prin localuri, un adevărat „lăutar” obligat să știe cât mai multe melodii populare. Ele i-au pătruns în suflet și, de acolo, au picurat în compozițiile sale, unele celebre și date ca model pentru conținutul lor de viață și ineditul limbajului.

Adevăratul maestru al lui **Anton Dvořák** a fost, însă, Smetana, pe atunci dirijorul orchestrei Teatrului din Praga. O compoziție corală, *Imn*, l-a scos în 1872 din anonimat, fiind melodică și cu un puternic caracter patriotic. Aceasta i-a adus o bursă de stat și eliberarea de grija pâinii de toate zilele, astfel că a putut da la iveală opera *Wanda*, primele 3 Simfonii, un Trio, Cvartete, o frumoasă Serenadă pentru orchestră de coarde. O dramă în familie, pierderea, unul după altul, a primilor trei copii, a adus o cotitură în muzica lui **Dvořák**. Arta lui se adâncește, temele se umanizează tot mai mult, expresia se amplifică, fără ca lucrările sale să piardă nimic din strălucire. Dimpotrivă, abia acum apar *Dansurile Slave*, un fel de replică se pare la *Dansurile maghiare* ale prietenului său, Brahms; Oratoriul „*Stabat Mater*” i se prezintă cu un succes fără precedent la Londra; Concertul pentru violoncel și orchestra și Simfonia „*Din Lumea Nouă*” iau naștere în perioada când, director al Conservatorului din New York, **Dvořák** ia contact cu folclorul populației de culoare din Statele Unite ale Americii. Lirismul său capătă noi aspecte, „subiectele” literare adăugate compozițiilor sale sau constituind pretexte pentru ele, se înmulțesc.

Astfel apar și cele trei Uverturi, compuse între anii 1890-1900: În natură, op. 91, „**Carnavalul**”, op. 92, *Othello*, op. 93. Dintre acestea, cea de-a doua este cel mai des cântată, probabil și fiindcă avântul și optimismul ei tineresc cuceresc publicul, alternând cu accentele lirice ale unei teme „a dragostei”, care revine, de altfel, și în cea de-a treia Uvertură.

Uvertura „Carnavalul” începe în Allegro, cu o temă viguroasă, pătimășă, cântată în tutti de orchestră. Dezvoltarea ei aduce o remarcabilă îmbogățire a ideii inițiale, imagini ce se suprapun și se transformă continuu. Tema secundară – Andantino con motto – are un caracter liric, pastoral, aproape, fiind enunțată de flautul solo și preluată de vioară. Motivul dragostei, care leagă cele trei Uverturi ale lui **Dvořák** într-o unitate de ton, apare și el, dar concluzia lucrării rămâne melodia de la început, cu izbucnirile ei de energie și bucurie fremătătoare.

**Orchestra Simfonică
a Filarmonicii „Paul Constantinescu”**

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731, a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

Componența Orchestrei Simfonice:

Vioara I:

- Ondin Brezeanu
- Petru Lupan
- Cosmin Stoica
- Lodrin Marin
- Călin Ceapă
- Frederic Marin
- Dan Gagiu
- Iulian Vuluță
- Spiridon Stoica
- Georgiana Ionescu

Vioara a II-a:

- Stelian Nemțanu
- Iolanda Vasilescu
- Diana Ciorici – colaborator
- Raluca Ardeleanu
- Lavinia Zota
- Oana Mareș
- Carmen Totti
- Georgiana Caraivan

Violă:

- Georgiana Munteanu
- Theodora Beniașu
- Bogdan Cristea
- Cosmin Faur
- Vasile Călin
- Anca Luncanu – colaborator

Violoncel:

- Florin Găureanu
- Mihaela Mișu
- Pavel Lupan
- Sergiu Marin

Contrabas:

- Ciprian Matei
- Ionuț Cristea

Flaut:

- Petra Hriban
- Roxana Popescu
- Cristina Rusu

Oboi:

- Oleg Bălănuță
- Adrian Luncanu
- Mihai Lupoai

Clarinet:

- Daniel Radu
- Bogdan Vasile

Fagot:

- Ionuț Mardare
- Maria Chifu

Corn:

- Constantin Istrate
- Carlos Patraș
- Cristian Pârgaru
- Dragoș Horoba

Trompetă:

- Cristian Cucu
- Vlad Ungureanu – colaborator

Trombon:

- Mirel Liță
- Florin Bârlădeanu
- Ștefan Oprică

Tubă:

- Gabriel Rotaru – colaborator

Percuție:

- Grigore Băleanu
- Bogdan Dumitraș
- Teodora Banu-Nistoroiu
- Patricia Niculae – colaborator

„Virtual Concert Hall” este un studio video pe care **Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești** l-a înființat pentru a îmbunătăți accesul la cultură, pentru a-și promova formațiile (orchestra simfonică, orchestra de folclor, cor mixt, trio de jazz, cvartet de coarde), pentru a consolida antreprenoriatul cultural și a dezvolta publicul, într-un mediu în continuă schimbare și ca formă de redare a produsului cultural-artistic cât și de percepere și utilizare a acestuia. Astfel, spectatorii pot urmări la cerere toate evenimentele organizate de către filarmonica ploieșteană live, sau accesând arhiva electronică, de pe orice device: telefon mobil, laptop, ecran TV, oriunde s-ar afla, cu ajutorul unor aplicații special concepute pentru confortul utilizatorilor, ce se vor îmbunătăți periodic și în funcție de feedback-ul acestora.

Prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** punem la dispoziția publicului mai multe categorii de producții și servicii culturale, ce vor putea fi urmărite în toată lumea: concerte simfonice, concerte de folclor, recitaluri, concerte și festivaluri de jazz, din sfera educativă (concerte-lecție, workshop-uri, masterclass-uri, conferințe), documentare și producții artistice care au la bază istoria culturală a minorităților și grupurilor sociale, etnice și culturale, vizând creșterea conștientizării publice cu privire la diversitatea culturală, producții cultural-artistice cu abordări interdisciplinare, magazin virtual.

Proiectul are mari posibilități de extindere ca arie culturală, de dezvoltare continuă și aduce nenumărate beneficii atât publicului cât și inițiatorilor, participanților activi la proiect. Astfel, putem enumera beneficiile implicite în urma implementării proiectului, beneficii aduse inițiatorilor, care vor sta la baza unei dezvoltări ulterioare, în baza abilităților dobândite și îmbunătățite pe toată perioada desfășurării acestuia: producțiile cultural-artistice vor viza dezvoltarea și actualizarea competențelor și abilităților artiștilor/profioniștilor implicați în proiect, astfel încât produsul obținut în urma digitalizării să fie creat într-un timp cât mai scurt, iar înregistrările și producțiile live să aibă o cât mai bună calitate audio-video, bazată pe o disciplină ce nu va permite erori substanțiale de desfășurare sau imprimare; instituția va încheia parteneriate ce vizează mobilitatea artiștilor și profesioniștilor, fie că este vorba despre parteneriatele cu minorități, unde producțiile vor pune în valoare specificul fiecărei culturi implicate (muzică, dansuri, obiceiuri/tradiții, port popular, bucate etc.) dar și rezultatul conviețuirii acestora, de unde va reieși versatilitatea artiștilor filarmonicii ploieștene care pot imprima muzică pentru filme, reclame etc. Filarmonica ploieșteană organizează constant activități de instruire formală și non-formală, mentorat, job shadowing etc., susținute de profesioniști, ce vizează dezvoltarea profesională a echipei de proiect, dar care vor fi deschise prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** și altor doritori de instruire în acest sens. Pe parcursul desfășurării acestui proiect, filarmonica ploieșteană va câștiga o echipă de profesioniști capabili să dezvolte continuu produsul **„Virtual Concert Hall”**, implementând astfel un model inovator de afacere în domeniul cultural, care contribuie la dezvoltarea locală a comunității și poate fi scos pe piață cu succes.

Filarmonica „Paul Constantinescu” dispune de un studio de înregistrări cu aparatură de ultimă generație, ce asigură captarea fidelă, cât mai aproape de ceea ce se întâmplă și se poate auzi în sala de spectacole/spațiul amenajat pentru concerte și spectacole, care, împreună cu camere de filmat 4K și procesul de utilizare a unui fundal monocrom, „ecran verde” (chroma, pentru efecte speciale și decoruri), pot genera o gamă variată de evenimente cu muzică de orice gen, spectacole de teatru, de balet, organizate de filarmonică, în parteneriat, sau de către alți producători/organizatori. Studio-ul cu chroma poate fi folosit chiar și în producția de film sau emisiuni TV.

Filarmonica ploieșteană este singura instituție din România care a scos pe piață un DVD, în totalitate producție proprie, un produs ce se ridică la standardele tehnice internaționale și relevă calitatea echipamentelor, a echipei implicate și experiența pe care aceasta o are în domeniu.

Prin înființarea **„Virtual Concert Hall”**, **Filarmonica „Paul Constantinescu”** oferă accesul la educație și cultură în întreaga lume, își diversifică aria de activitate, restricționată și din cauza lipsei de spațiu fizic din sala de concerte de care dispune, dezvoltă și crește numărul relațiilor cu parteneri, dezvoltă publicul foarte mult, implementând un proiect durabil și de viitor, ce va aduce, pe lângă celelalte multiple beneficii, creștere economică substanțială.

<https://virtualconcerthall.ro>

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**



**cvartetul
chronos**



**filarmonica
ploiești**



**corul
filarmonicii**



**studio
filarmonica**



**flacăra
prahovei**



**ploiești
big band
JAZZ SOCIETY**



**ploiești
jazz trio**



**brass
ensemble**



**filarmonica
ploiești**



**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

BILETELE FIZICE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII**
ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU PE **ENTERTIX.RO**.
CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT 30 LEI, PENSIONAR 20 LEI, ELEV/STUDENT 10 LEI.
TRANSMISIE LIVE: PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**



ACTEMIUM

